

தனிப் பரதி விலை ரூ. 4/-

संस्कृतविद्यासमिति-पत्रिका

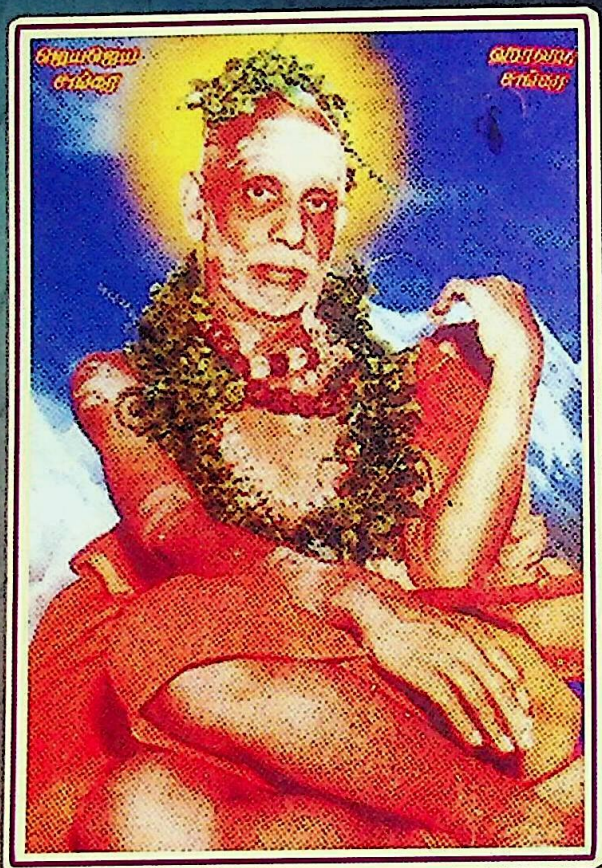
संस्कृतश्रीः सम्स्कृतज्ञः



SAMSKRITASRI

JUNE 2009

A MONTHLY JOURNAL OF
SANSKRIT EDUCATION SOCIETY



रुद्राक्षविल्वतुलसी तिलकादिमाला संवेष्टितातिकमनीयनिजोत्तमाङ्गम् ।
संपश्यतां निजगुरुं शिवमेव साक्षात् साफल्यमत्र सुलभं शतजन्मलभ्यम् ॥

सम्स्कृतज्ञकविर्विष्णुधर्ममित्र इति

212/13-1, सैयिन्ट्रि मेमोरील रोड

राज्या अण्णन्नामडैपुलम्, मन्त्रैतवैवलि सेन्ट्रै-23

THE SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY (Regd) CHENNAI

Old 212/13-1, New No.11, St. Mary's Road, R.A. Puram, Chennai - 600 028.

(Near Muktha Kalyana Mandapam & Mandaiveli Post Office)

President : **Vaidya Sri S.V. Radhakrishna Sastri**

Secretary & Treasurer : **Sri G. SITHARAMAN, F.C.A.**

Editor and Publisher : **S. SRINIVASA SARMA**

Sanskritasri : Plot 337, Muthiah Nagar,
Annamalai Nagar P.O.-608 002

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி

1. **Society** வகுப்புகள் நடைபெறும் இடங்கள் : New 11, Old 212/13-1,
St. Mary's Road, R.A. Puram, Chennai-600 028 (Near Muktha Kalyana Mandapam).

நடத்துபவர்கள் :

(Mandaiveli Post Office)

1. ஸ்ரீமதி லோகநாயகி ஸ்ரீநிவாஸன் - 2435 3597, ஆழ்வார்பேட்டை பெசன்டர்
நெ. 5/33, ஸ்ரீராம் நகர், North Street, Chennai -18, Cell: 98843 12214
2. Smt. மாலதி பாலசுப்பிரமணியன் 2498 6099.
3. ஸ்ரீமதி கௌரி கருணாகரன், 4/1, Cenotaph 1st Lane, Chennai - 600018. Ph: 2432 0544.
4. ஸ்ரீமதி R.முத்துலக்ஷ்மி, Flat No. 4, 1st Floor, திரிபுவன் அபார்ட்மென்ட், No. 9,
பிமன்னகார்டன் தெரு, ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை - 600 018. Ph: 2499 4811.
5. Pandit Sri S. ரெங்கநாதசர்மா, Plot No: 13, Indian Bank Colony, Selaiyur, Chennai -
600 073. Ph: 2229 1720.
6. Smt. K.Bhuvaneswari, No. 30, V.G.P. Parvathy Nagar, Cell : 9841212047
Rajakilpakkam, Chennai - 600 073.
7. ஸ்ரீ மாலோல வாசீசுவாணி New No. 174/Old No. 93, ஹபிபுல்லா ரோடு, T.Nagar,
Chennai - 600 017. Ph: 2814 3406.
8. Sri M.S.மாதவன், Plot B-18, New No. 27, 5th Street, Lakshmi Nagar, Nanganallur,
Chennai - 600 061. Ph: 2224 3503.
9. ஸ்ரீ A.ஸுப்ரமன்யசர்மா, ஜகத்குரு வித்யாஸ்தானம், காஞ்சிகாமகோடி மடம், வடக்கு வீதி,
திருவாணக்கோவில், திருச்சி - 620 005. Ph: 2231343.
10. ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷிணி ஸபா (Regd), 43A/3, ஆஸ்ரமம் ரோடு, ஸ்ரீமத்
பௌண்டிகுபுரம் சுவாமி ஆஸ்ரம், ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி - 620 006. Ph: 2436100.
11. சீரவண தீபம் ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ கோபாலாசார்யர், நெ.186/12, கிழக்கு சித்திரை வீதி
ஸ்ரீரங்கம் திருச்சி-620 006 Ph: 2430632.

பாட புத்தகங்கள் கிடைக்குமிடம் : (1) ஸௌஸைடி கார்யாலயம்.

212/121, 212/121, St., Mary's Road, Mandaiveli, Chennai-28

2. M/s. விஜயா ஸ்டோர்ஸ், மயிலாப்பூர், Ph: 2464007,

3. M/s. ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயர் புக் கேலரி, கும்பேஸ்வரர் ஸன்னிதி, கும்பகோணம்
Phone : 2420750

4. M/s. அகஸ்தியர் புக் டெப்போ, தெப்பக்குளம், திருச்சி-2, தொலைபேசி : 2700061.

5. M/s .அருள் நந்தி சிவம் புத்தக நிலையம், ஜங்குஷன், திருநெல்வேலி-627001
தொலைபேசி : 2339692, 2338443.

6. ஜயலக்ஷ்மி இண்டோலாஜிகல் புக் ஹவுஸ், 6, அப்பர் ஸ்வாமி கோவில் தெரு,

மைலாப்பூர் சென்னை-4, போன்: 24990539. (3) பவானி புக்ஸென்டர், 19, ஸ்டேஷன்

ரோடு, Westmambalam, Chennai-33. Ph: 24748124.

संस्कृतश्रीः

माला : : 31

JUNE-2009

पृष्ठम् 8

कलि : 5109 विरोधि—मिथुन मासे

31—8

The Samskrit Education Society Established with the blessings of His Holiness SRI MAHASWAMIGAL of Kanchi Kamakoti Peetam in the year 1957.

OFFICE:

No.283, T.T.K.Salai Alwarpet, Chennai-18, and New No. 11, Old 212/13-1, St.Mary's Road, R.A. Puram, Mandaiveli, Chennai - 600 028.

PRESENT ACTIVITIES

1. Assisting study of Sanskrit.
2. Publication of books and monthly journal SAMSKRITASRI.

SAMSKRITASRI

Founder Editor

Vaidyasri

S.V. RADHAKRISHNA SASTRI,

Hon. Editor.

Dr. N. VEEZHINATHAN

Editor and Publisher

Dr. S. SRINIVASA SARMA

Hon. Academic Advisors :

Dr. K. SRINIVASAN,

Vivekananda College, Chennai

Dr. Devi Prasad

Madras Sanskrit College,

Dr. P.S. Ramamoorthi

Egmore Sanskrit School

Associate Editors :

Pandit S. Ranganatha Sarma, Chennai

Prof. G. Srinivasu, Kanchipuram

Prof. C.V. Seshadri, Chidambaram

विषयाः पुटे

1. शिवकुटुम्बस्तोत्रम्..... 2
2. श्यामा नृत्यतु तत्र च-(१) .. 4
3. विक्रमार्कचरितम्। 8
4. लोपविस्मयः। 10
5. श्रीशिव-षोडशाक्षर-
शतनामावलिः। 13
6. वाग्विवादकार्यक्रमः 14
7. वेङ्कटाचलपतेपाहिमाम्..... 20
8. आनन्दमन्दाकिनी 21
9. Problems in Life..... 24
10. शुद्धीकरणं वा पौष्टिकपदाश्चिन्ता 31
11. व्यवहारे उपयोगिनि पदानि। 35
12. धातुमाला 38

SUBSCRIPTION RATES

ANNUAL :	Rs. 40/-
LIFE SUBSCRIPTION	Rs. 400/-
Page Donation	Rs. 200/-

Subscription and donations may be sent in the form of crossed D.D./Drawn in favour of the Secretary and Treasurer, The Samskrit Education Society (Regd.) New No. 11, Old 212/13-1, St.Mary's Road, R.A. Puram, Mandaiveli, Chennai - 600 028. Ph: 2495 14 02

संस्कृतश्रीः Samskrita Sri

1

JUNE - 2009

शिवकुटुम्बस्तोत्रम् ।

—मिश्रो राजराजेन्द्रः

पूर्वकुलपतिः, शिमला-५

स्तम्बेरमाननमपायहरं गणेशं

गङ्गाधरं विषमलोचनमीशमीड्यम् ।

रु

स्कन्दप्रसूमचलजां शिवकाम्यकान्तां

सर्वान् कुटुम्बमहितान् युगपन्नमामि ॥

१

जम्बूकपितृफलभक्षणजाततृप्ति-

धत्तूरचर्वणरुचिर्विषदिग्धकण्ठः ।

त्रैलोक्यपोषणकरी ननु साऽन्नपूर्णा

सर्वे जगन्ति सततं परितर्पयन्तु ॥

२

विघ्नेश्वरस्सपदि मूषिकपृष्ठरूढः

शम्भुर्हिमाद्रिधवले गवि सम्प्ररूढः ।

सिंहाधिरोहणसुखा विजया च युद्धे

भक्तान् समेऽपि कृपया चिरमुन्नयन्तु ॥

३

कौशेयभूषितकलेवरदुण्डिराज-

श्वर्माम्बरोऽथ ककुबम्बर एष शम्भुः ।

लावण्यपूरधुरि शैलसुता निविष्टा

वस्त्रैर्दरिद्रकृपणान् परिभूषयन्तु ॥

४

पद्म्यौ महागणपतेः किल ऋद्धिसिद्धी

शैलाधिराजतनुजा च शिवप्रियाऽसौ ।

देवाधिदेवपदभागदयितो भवान्या

भूभङ्गसिद्धमखिलेच्छितकं त्रयाणाम् ॥

५

விஞ்நேஸ்வரஸ்ஸ ப்ரதமோபசிததிப்ரஸந்:

శమ్భు: కపోలయగవాదనమాత్రనమ్ర: ।

దారిద్ర్యదు:ఖభవభీతివచోభిరమ్బా

భవక్తార్తికాతరమతిస్సకల: కుడుమ్బ: ॥

६

విఘ్నాన్నిహన్తి గణప: కరుణాకటాక్షే-

నూనం ప్రసాదితశివోఽపి న కిం దదాతి? ।

ఆకాక్షితం సకలమేవ విభర్తి సాఽమ్బా

కో న్యూనదక్షిణు న చేత్యుచితం హి వక్తుమ్ ॥

६

మాతా పితా ప్రవరజో నను యత్ర యత్ర

తత్రాఽనుగచ్ఛతితరामనుజ: షడాస్య: ।

క్రౌశ్చాచలోదరమిదాహితబర్హిపృష్ఠ-

స్సేనాపతిస్స కరపీడితదేవసేన: ॥

८

స్తోత్రం నవం శివకుడుమ్బశుభాభిధానం

భక్తవ్యథార్తిశమనం సదయం కరోతి ।

మిశ్రోఽభిరాజపదభాగభిరాజిస్సూ:

రాజేన్ద్ర ణ్ణ నయనాశ్రుసమర్చితామ్బ: ॥

९

కాలశ్చ సకృదభ్యేతి నరం వై కాలకాక్షిణమ్ ।

దుర్లభస్స పునస్తస్య కాల: కర్మ చికిర్షత: ॥

పణి పురియత్ తక్క నేరత్తై వెకు నాడ్కలగాక గతిర్
పార్తీత్తిరుప్పవణుక్కు అంతనేరమ్ ఒరై తడవైతాన్
నేరమ్. అతణైత్ తవరవిడ్డల్ మறுపడియుమ్
అత్తకైయ నేరమ్ వాయ్ప్పతు అరితు !

—శాణక్య అర్తత శాస్త్రిరమ్

श्यामा नृत्यतु तत्र च-(१)

(विवेकानन्दस्वामिपादानां “नाचुक्ताहाते श्यामा” इति वङ्ग
भाषागानस्य अनुवादः)

—अनुवादकः के. रामकृष्णवारियर्

- सौरभाकुलपुष्पाणि फुल्लिताः सन्ति सर्वतः ।
कुर्वन्ति गुञ्जनं चापि भृङ्गवृन्दं समन्ततः ॥ १
- शुभ्रवर्णशशाङ्कस्य मन्दहासो वितीर्यते ।
धरणीवासिनां मध्ये स्वर्गलोकनिवासिभिः ॥ २
- मृदुश्च मन्दो मलयमारुते वृणोति च ।
स्वकीयस्पर्शनद्वारा स्मरणायाः कपाटयः ॥ ३
- नदीनदाश्च सरसीहिल्लोलनिबहस्तथा ।
चलत्कमलपत्रेषु विहरद्भ्रमराः कति ॥ ४
- गायन्ति तानं कल्लोलैः निर्झराः फेननिर्भराः ।
विदूरस्थगुहाभिस्तु क्रियते तत्प्रतिध्वनिः ॥ ५
- स्वरमाधुर्यसहितः पतत्रिनिचयस्तदा ।
प्रेमवार्णीं श्रावयति स्थितः सन् पत्रपृष्ठतः ॥ ६
- तरुणाश्चित्रकारस्तु भास्करो धरणीपटे ।
स्वर्णतूलिकया स्पर्शं केवलं कुरुते यदा ॥ ७
- वर्णानां खेलनं क्षोणितले चलति सर्वतः ।
येन जागरिता राजा भावाश्च बहुसङ्ख्यकाः ॥ ८

- मेघस्य गर्जनं वज्रनिस्वनं रणितं महत् ।
भूलोकं स्वर्गलोकं च व्याप्नुवन्नस्ति निर्भरम् ॥ ९
- उद्गिरत्यन्धतामिस्रमन्धकारं करोत्यपि ।
हुङ्कारमुच्छ्वसन्नस्ति महाप्रलयमारुतः ॥ १०
- करालविद्युज्ज्वालौघो रक्तवर्णसमन्वितः ।
उत्पादयन् भयं घोरं वारं वारं प्रकाशते ॥ ११
- महाकायस्तथा फेननिर्भरो वीचिसञ्चयः ।
गिरिशृङ्गान् लङ्घयितुमिच्छन् धावति सत्वरम् ॥ १२
- भीमगम्भीरघोषेण सहितं सहसा धरा ।
निजस्थानात् प्रस्खलन्ती पतत्यपि रसातले ॥ १३
- भूम्या विच्छेदनं कुर्वन्नुद्रच्छति समीरणः ।
चूर्णितश्चापि भवति तत्क्षणेन महाचलः ॥ १४
- शोभामयान्यालयानि नीलाभहृदसीमनि ।
विलोक्यन्ते कुवलयश्रेणिना भूषितानि च ॥ १५
- द्राक्षाफलानां हृद्रक्तं फेनशुभ्रशिरोयुतम् ।
कर्णेजपं करोत्येव वाण्या मृदुलया भृशम् ॥ १६
- समायाति श्रुतिपथं वीणाया झङ्कृतं मृदु ।
तस्य रागेण तालेन वासना वर्धतेऽपि च ॥ १७
- कति सन्ति व्रजोच्छ्वासा गोपिकाभिर्बहिष्कृताः ।
तप्तश्वासास्तथा सन्ति कति नेत्राम्बुबिन्दवः ॥ १८

युवतीजनानां बिम्बसमाना अरुणाधराः ।

नीलोत्पलसमाक्षीणि विकाराणां पयोनिधिः ॥ १९

प्रेमपिञ्जरबद्धः सन् वर्तते हृत्पतङ्गमः ।

करद्वयं पुरो याति तदीयग्रहणेच्छया ॥ २०

“झर् झर्” शब्दायते भेरी युद्धगानं ध्वनत्यपि ।

सैनिकानां पदस्पर्शात् कम्पते धरणीतलम् ॥ २१

गुलिप्रक्षेपिणीघोरगर्जनं प्रतिनादति ।

धूमो भवति सर्वत्र भयानकरणस्थले ॥ २२

ज्वालामुखिनः शतशो गर्जन्त्यग्निं वमन्ति च ।

स्फुटन्त्याग्नेयशस्त्राणि प्रहरन्ति च वक्षसि ॥ २३

गजा अश्वाश्च कति वा यात्रिकैः साकमुद्रताः ।

कम्पितं भूतलं “थर् थर्” तुरगारूढसैनिकाः ॥ २४

आग्नेयास्त्रस्य धूमं च वर्षं चोल्लङ्घ्य निर्भयम् ।

गत्वा पुरतो जगृहुः शत्रूणामायुधादयः ॥ २५

अग्रे गच्छन्ति वीर्यस्य पताकानिचयस्तथा ।

तस्य दण्डात् प्रवहति धारारूपेण शोणितम् ॥ २६

गच्छत्यनुपदं तस्य गुलिप्रक्षेपिणीकुलम् ।

अत्यन्तशक्तिसंयुक्तं समरोन्मादसम्भृतम् ॥ २७

अहो निपतितो वीरध्वजधारी ततः क्षणात् ।

अन्यसाहसिको धृत्वा पताकां पुरतो गताः ॥ २८

तदीयचरणस्याधः पतिता बहुसङ्ख्यकाः ।

मृतधीरयोद्धृदेहाः, प्रतियातो न किन्तु सः ॥ २९

सुखस्य सङ्गमं देहमीहते, हृत्पतङ्गमः ।

सङ्गीतस्य सुधाधारामत्यन्तमभिलष्यति ॥

३०

चित्तं कामयते हासहिन्दोलं केवलं तथा ।

दुःखस्य तरणं कर्तुं जीवो व्यग्रोऽस्ति सर्वदा ॥

३१

हिमशीतलशुभ्रांशुशोभां संत्यज्य को जनः ।

मध्याह्नतप्तसूर्यस्य ज्वालाभिच्छति, कथ्यताम् ॥

३२

(अनुवर्तते)

यदिदं स्थावरजङ्गमरूपं भूलोकादिरूपं च जगत् इदानीं दृश्यते तत्किमपि सृष्टेः पूर्वं नैव आसीत् । तत्तादृशं असद्रूपमेव वर्तमानं सद्वृत्तां प्रप्नुयामित्तेतादृशं मनोऽकुरुत । तथा चोपनिषदि पूर्वमसद्रूपं पश्चात्सद्रूपतोत्पत्तिश्च विस्पष्टमाग्रायते — ‘असद्वा इदमग्र आसीत् । ततो वै सदजायत’ इति । अत्र असच्छब्देन न शशविषणादिसमानं शून्यत्वं विवक्षितं किन्तु अनभिव्यक्तनामरूपत्वम् । अत एव वाजसनेयिनः आमनन्ति - ‘तद्वेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत् । तन्नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियत इति । भूमिराप इत्यादिकं नाम । काठिन्यद्रवादिकं रूपम् । तत्तद्भूतत्रयाकारेण विस्पष्टमासमन्तानिष्पादनं व्याकरणम् । तद्रहितत्वेन अविस्पष्टदशापन्नत्वमव्याकृतत्वम् । तदेवं मनुना स्मर्यते ।—

आसीदिदं तमो भूतमप्रज्ञातमलक्षणम् ।

अप्रतर्क्यमविज्ञेयं प्रसुप्तमिव सर्वतः ॥ इति ।

—सायणाचार्यः - वेदभाष्ये ।

विक्रमार्कचरितम् । (चतुर्थः कथांशः)

राजाऽपि 'हा दैवसृष्टिः अचिन्त्या । तादृशः कस्मिन् देशे कथं उत्पन्नो भविष्यति' इति व्याकुलचित्तः, वेतालं आहूय एवत्सर्वं तस्मै निवेद्य अब्रवीत्— 'भो यक्ष ! पृथिवीं परिभ्रम । एवंविधः पुत्रः कस्मिन् देशे कुत्र नगरे समुत्पन्नः इति ज्ञात्वा झटिति समागच्छ' इति । वेतालः अपि 'महान् प्रसादः' इति निर्गत्य सागरवेलावलयितां वसुन्धरां पयटन्, प्रतिष्ठाननगरं प्रविश्य' कुत्रापि कुम्भकारगृहे कंचित् माणवकं कांचित् कन्यकां च क्रीडन्तौ दृष्ट्वा अपृच्छत् — कौ युवाम्? इति । कन्या 'अयं मम पुत्रः' इति प्रत्याह । वेतालः 'कस्ते पिता' इति पुनः अपृच्छत् । कन्या तु कंचन ब्राह्मणं अदर्शयत् । ततः ब्राह्मणं अप्रक्षीत् । ब्राह्मणः 'इयं मम कन्या, अस्याः पुत्रः अयं बालः' इति प्रतिजगाद । तत् श्रुत्वा परं विस्मयं गतः वेतालः ब्राह्मणं पुनः अब्रवीत् - 'भो ब्राह्मण ! कथं एतत्' इति । सः अब्रवीत् - 'देवानां चरित्रं मानवानां अगोचरम् । अस्या रूपलावण्यातिशयमोहितः शेषः नागेन्द्रः अनया सङ्गतः । तस्मात् अस्यां जातः पुत्रः अयं शालिवाहननामा' इति । तत् आकर्ण्य वेतालः सत्वरं उज्जयिनीं आगत्य विक्रमादित्याय सर्वं अपि वृत्तान्तं अकथयत् ।

1. கடினபதங்கள் :—வேலா = தீரம் = கரை, கும્भம் करोति इति कुम्भकारः - குயவன், निवेद्य = தெரிவித்து, झटिति - சுட்டென்று, प्रतिजगाद = பதில் கூறினான், विस्मयं =

2. अप्रक्षीत् अप्राष्टां अप्राक्षुः लुङि प्र.ए. । लटि पृच्छति
लङि अपृच्छत् ।

3. ஸ்ரீ ப்ரத்யயாத்த சப்தங்களையும் ல்யபந்தா - சப்தங்களையும் பிரித்து எழுதிக் கொள்ளவும்.

4. परि + अटन् अटन्तौ अटन्तः । क्रीडन् क्रीडन्तौ
क्रीडन्तः - எண்ணு சப்த ரூபங்கள்.

कल्याणदायि भवतोऽस्तु पिनाकपाणेः

पाणिग्रहे भुजगकङ्कण-भीषितायाः ।

सम्भ्रान्तदृष्टि सहसैव नमःशिवाये—

त्यर्थोक्तिलज्जितनतं मुखमम्बिकायाः ॥

பிநாகம் என்ற வில்லை கையில் கொண்ட பரமேஸ்வரன் தன் கையைப் பற்றி பாணிக்ரஹணம் செய்தபொழுது கைவளையாக அமைந்த ஸர்பத்தைக் கண்டு பயந்துபோன அம்பிகை, கண் விரள விரள சட்டென்று நம:சிவாய என்று முழுவதும் சொல்வவதற்குமுன் வெட்கித்து தலைகுனிந்து நின்றாள். அத்தகைய அம்பிகையின் மறுட்சி, வெட்கம் நிரம்பிய முகம் உங்களுக்கு மங்களங்களை கொடுப்பதாக ஆகட்டும்.

—ஸுபாஷித ரத்னபாண்டாகாரம்.

विक्रमार्कचरितम् । (चतुर्थः कथांशः)

राजाऽपि 'हा दैवसृष्टिः अचिन्त्या । तादृशः कस्मिन् देशे कथं उत्पन्नो भविष्यति' इति व्याकुलचित्तः, वेतालं आहूय एवत्सर्वं तस्मै निवेद्य अब्रवीत्— 'भो यक्ष ! पृथिवीं परिभ्रम । एवंविधः पुत्रः कस्मिन् देशे कुत्र नगरे समुत्पन्नः इति ज्ञात्वा झटिति समागच्छ' इति । वेतालः अपि 'महान् प्रसादः' इति निर्गत्य सागरवेलावलयितां वसुन्धरां पयटन्, प्रतिष्ठाननगरं प्रविश्य' कुत्रापि कुम्भकारगृहे कंचित् माणवकं कांचित् कन्यकां च क्रीडन्तौ दृष्ट्वा अपृच्छत् — कौ युवाम्? इति । कन्या 'अयं मम पुत्रः' इति प्रत्याह । वेतालः 'कस्ते पिता' इति पुनः अपृच्छत् । कन्या तु कंचन ब्राह्मणं अदर्शयत् । ततः ब्राह्मणं अप्रक्षीत् । ब्राह्मणः 'इयं मम कन्या, अस्याः पुत्रः अयं बालः' इति प्रतिजगाद । तत् श्रुत्वा परं विस्मयं गतः वेतालः ब्राह्मणं पुनः अब्रवीत् - 'भो ब्राह्मण ! कथं एतत्' इति । सः अब्रवीत् - 'देवानां चरित्रं मानवानां अगोचरम् । अस्या रूपलावण्यातिशयमोहितः शेषः नागेन्द्रः अनया सङ्गतः । तस्मात् अस्यां जातः पुत्रः अयं शालिवाहननामा' इति । तत् आकर्ण्य वेतालः सत्वरं उज्जयिनीं आगत्य विक्रमादित्याय सर्वं अपि वृत्तान्तं अकथयत् ।

1. கடினபதங்கள் :—வேலா = தீரம் = கரை, கும்க் கரோதி
இதி கும்க்கார : - குயவன், நிவேடிய = தெரிவித்து, ஐடிரி -
சட்டென்று, ப்ரதிஜகாட = பதில் கூறினான், விஸ்மயம் =

ஆச்சர்யத்தை, அகோசர: = புலப்படாதது, நாசெந்஑: =
நாகங்களின் தலைவன், சத்வரன் = சீக்ரமாக, அதிசய: உத்கர்ஷ: ।
புரதி + ஆஹ = புரத்யாஹ = பதில் கூறினான், இங்கு ஆஹ
என்பது உவாச - என்று பொருள்படும் அவ்யயம்.

2. அபுரக்ஷித் அபுராஷா் அபுராஷு: லுட்஑் பு.ஏ. । லட்஑் புக்ஷதி
லட்஑் அபுக்ஷத் ।

3. த்வா ப்ரத்யயாத்த சப்தங்களையும் ல்யவந்தா -
சப்தங்களையும் பிரித்து எழுதிக் கொள்ளவும்.

4. புரி + அதந் அதந்தௌ அதந்த: । க்ரிடந் க்ரிடந்தௌ
க்ரிடந்த: - என்று சப்த ரூபங்கள்.

கல்யாணதாயி ஸவதௌஸ்து பிநாகபாண:

பாணித்ரஹே ஸுஜககக்ஷண-ஸிபிதாயா: ।

ஸஸ்த்ரான்தத்ரடி ஸஹஸீவ நம:சிவாயே—

த்யுத்யௌக்திலஜ்ஜிதநதன் ஸுக்ஷமஸ்திகாயா: ॥

பிநாகம் என்ற வில்லை கையில் கொண்ட பரமேஸ்வரன் தன்
கையைப் பற்றி பாணிக்ரஹணம் செய்தபொழுது
கைவலையாக அமைந்த ஸர்பத்தைக் கண்டு பயந்துபோன
அம்பிகை, கண் விரள விரள சட்டென்று நம:சிவாய என்று
முழுவதும் சொல்வவதற்குமுன் வெட்கித்து தலைகுனிந்து
நின்றாள். அத்தகைய அம்பிகையின் மறுட்சி, வெட்கம்
நிரம்பிய முகம் உங்களுக்கு மங்களங்களை கொடுப்பதாக
ஆகட்டும்.

—ஸுபாஷித ரத்னபாண்டாகாரம்.

लोपविस्मयः ।

र.रङ्गनाथः

श्री काञ्ची कामकोटि पीठ वेडल् पाठशालायां, संस्कृताध्यापकः

सीतारावणसंवादझरी वर्णचित्रकृतिः श्री
शारदानुग्रहपात्र - चामराजनगर - श्री रामशास्त्रि रचिता ।
१०८ पद्यात्मकमिदं काव्यम् । आदौ १६-पद्यानि पूर्वपीठिका-
रूपाणि । १७-तम प्रभृतीनि ५० पद्यानि निगूढार्थकसीतोक्ति-
गर्भितानि । च्युताक्षर - दत्ताक्षर - च्युतदत्ताक्षरान्यतम-
शब्दचित्रवन्ति च । एषु पद्येषु स्वप्नशंसात्मक -
रामनिन्दात्मकतदुभयात्मक रावणोक्तिः निबद्धा वर्तते । अधः
प्रस्तूयमानं पद्यं च्युताक्षरचित्रितम् भवति ।

यदि कुत्रचित् स्वरलोपः स्यात् (यथा यथेन्द्रशत्रुः
स्वरतोऽपराधात् इति) तर्हि तत्र कियान् अर्थभेदः भवेत् इति
तु ज्ञातम् । यथा वा स्वरलोपेन तथैव अक्षरलोपेनापि
विपरीतार्थो भवेत् इत्यत्र उदाहरणं इदमेव पद्यम् ।

परिक्षीणालस्यस्समरभुवि रक्षःकुलपतिः

सलज्जस्वस्तुत्याममलहितमार्गैकपथिकः ।

प्रणम्रस्त्रीलभ्यस्सुमुखि विलसत्कीर्तिरिति च

श्रुतो नाहं किं रेऽधम मुहुरलं त्वां श्रुतवती ॥

रावणः सीतामुद्दिश्य - सुमुखि ! सुवदने ! हे सीते
समरभुवि युद्धभूमौ परिक्षीणालस्यः - परिक्षीणं आलस्यं यस्य
सः इति । नाम मया आलस्येन विना युध्यते इत्यर्थः । रक्षः

कुलपतिः - राक्षसानां कुलपतिरहम् । स्वस्तुत्यां सलज्जः -
 आत्मस्तुत्यां लज्जमानोऽयं जनः । अमलहितमार्गेकपथिकः
 - अमले हिते च मार्गे एकस्मिन् पथिक इति ।
 निष्पापमुभयलोकसुखावहं च शास्त्रविहितं सदाचारमेक-
 मेवाभिरोचे इत्यर्थः । प्रणम्रस्त्रीलभ्यः - प्रणम्राणां नारीणां
 लभ्यः नाम तासामेव सुभगः इत्यर्थः । विलसत्कीर्तिः -
 विलसन्ती कीर्तिः यस्य सः इति । सकलजनश्लाघनीयः
 राक्षसकुलश्रेष्ठः अहं (रावणः) त्वया सीतया न श्रुतः किम्?
 पूर्वोक्तैः विशेषणैः युक्तः अहं त्वया अश्रुतपूर्वो वा इति रावणः
 सीतामाह ।

पूर्वोक्तानि विशेषणानि एव आदाय सीता प्रत्युत्तरमाह
 — रेऽधम ! हे नीच ! मुहुरलं पुनः पुनः मा वादीरित्यर्थः ।
 त्वां रावणं अहं सीता श्रुतवती । अधमेति संबोधनेन
 मुहुरलमित्युक्तिपौनःपुन्यनिवारणेन च रावणं प्रति सीताया
 महान्क्रोधः व्यज्यते । त्वां श्रुतवतीत्यनेन रावणवचने
 अनादरश्च द्योत्यते । प्रत्युक्तिनिगूढार्थस्तावत् - त्वां अलं
 लवणरहितं मुहुः श्रुतवती इति । नास्ति लः लवणः यस्मिन्निति
 व्युत्पत्तिः तं अलम् । अर्थात् भवता प्रयुक्तेषु वाक्येषु
 लकाराख्यस्य वर्णस्य च्युतिः (कार्या) इति सीता अवोचत् ।

एवं च - समरभुवि परिक्षीणास्यः, रक्षःकुपतिरिति,
 स्वस्तुत्यां सलज्ज इति, अमलहितमार्गेकपथिक इति, स्त्रीभ्यः प्रणम्र
 इति, विलसत्कीर्तिरिति च मया श्रुतोऽसीत्यर्थः । युद्धभूमौ
 परिक्षीणानि कृशानि आस्थानि मुखानि यस्य सः

परिक्षीणास्यः निस्तेजस्कः इत्यर्थः । रक्षःकुपतिरिति -
 राक्षसानां कुत्सितः पतिः इति । स्वस्तुत्यां सज्जः -
 आत्मस्तुत्यां सन्नद्धः नाम निर्लज्ज इति । अमहितमार्गेण पथिकः
 - महितः पूजितः, न पूजितः इत्यमहितः नाम कुत्सितमार्गे
 एकस्मिन् पथिकः, अनेन अतिनिन्दितः इति सूच्यते । स्त्रीभ्यः
 प्रणमः - काम-परिभूतः इति । विसत्कीर्तिः - विगता
 सत्कीर्तिः यस्मात् इति व्युत्पत्त्या गुणशून्यत्वं च पौलस्त्ये
 द्योतितम् ।

एवं लकारे लुप्ते रावणनिन्दायां पर्यवसितायां विस्मयः
 प्रस्फुरति । तथा परिवर्तितार्थः श्लोकः नूतन इव भवति ।

मातेव रक्षति, पितेव हिते नियुङ्क्ते
 कान्तेव चाभिरमयत्यपनीय खेदम् ।
 कीर्तिं च दिक्षु वितनोति तनोति वितं
 किं वा न साधयति कल्पलतेव विद्या ॥

கல்வி என்பது கல்பகக் கொடிபோல் எல்லா வற்றையும்
 சாதித்துத் தரவல்லது. அது தாய்போல் காக்கிறது. தந்தை போல்
 நன்மை பயப்பதில் ஈடுபடுத்துகிறது. உடல் கிலேசத்தைப்
 போக்கி இனியவளான மனைவிபோல் மகிழ்ச்சியை
 கொடுக்கிறது. இங்கும் அங்கும் எங்கும் புகழைப்
 பரப்புகிறது. செல்வச் செழிப்பையும் தருகிறது. கல்வி
 சாதித்திலது ஏதுமே இல்லை.

—பார்த்ருஹரி - நீதி சதகம்.

श्री शिव-षोडशाक्षर-अष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्-२

M.S. विश्वेश्वर शास्त्री, चेन्नै

२९. ओं दंष्ट्राकरालवदनभैरवाय	नमो नमः
३०. अनन्तकोटिमाताण्डप्रकाशाय	"
३१. दीपज्वालोज्ज्वलत्फाललोचनाय	"
३२. नागराजहार-कर्णभूषणाय	"
३३. दुष्टभीतिमहापापनाशकाय	"
३४. भक्तरक्षणदाक्षिण्यकटाक्षाय	"
३५. हिरण्यगर्भपुत्राणां प्राणदात्रे	"
३६. सर्गस्थितिविनाशानामादिकर्त्रे	"
३७. गिरिजाकुञ्चितापाङ्गवीक्षिताय	"
३८. अजिनाषाढधरवृद्धवेषकाय	"
३९. सुरासुराराधित श्रीपदाब्जाय	"
४०. मदोद्धतदशग्रीवदर्पघ्नाय	"
४१. नन्द्यादिप्रमथगणसेविताय	"
४२. गिरिजामुखसंसक्तलोचनाय	"
४३. भस्मत्रिपुण्ड्रविलसन्निटिलाय	"
४४. दक्षप्रजापतिमखनाशकाय	"
४५. अनाद्यन्त-स्वयंभूतविग्रहाय	"
४६. नीलोत्पलसमाकार श्रीकण्ठाय	"
४७. धात्रच्युत सुराधीश सुखदाय	"
४८. हानि-वृद्धि-गुणाधिक्य रहिताय	"
४९. तदावेशितचित्तानां मोक्षदायक	"
५०. अन्तर्मुखजनानन्दफलदाय	"
५१. बहिर्मुखमहादर्पमथनाय	"
५२. अव्याजकरुणापूरपूरिताय	"
५३. भक्तव्याधगण्डूषस्नानप्रीताय	"

वाग्विवादकार्यक्रमः - (भाग-६)

—डॉ. टि. नारायणन् कुट्टि, चेन्नै

एतावत्पर्यन्तं सुभाषिण्या उच्चैस्तरं सुविस्तरं सत्यभाषणं कृतम् ।
स्त्रीपीडनरूपां सत्यकथां श्रुत्वा विपक्षीया मूकाः स्तब्धाः शिरसा मनसा
च सत्यमङ्गीकृतवन्तः लज्जया निम्नावलोकिनः विनयावनता इव
परिणेतुः । कथं तारकाक्षपक्षीयाः प्रस्तुतं सत्यं प्रतिरोद्धुं शक्नुयुः ? कथा
तेषां स्थितिः । कथं तर्केणार्कं वारयेयुः ? तथापि तत्पक्षीयो विमलाक्षः
स्वपक्षावलम्बनेन एतेषां प्रत्युत्तरं वक्तुं सुसन्नद्धः । सुभाषिणी न केवलं
सत्यभाषिणी, किंतु सूक्ष्मभाषिणी च । तामतिरिच्य न वक्तव्यमस्मिन्
विषये । हृदयावर्जकमासीत् तस्याः भाषणम् । न ते जिह्वा तदुपरि प्रवर्तेत
इति मन्ये । तथापि आगच्छ विमलक्ष ! स्वागतं ते । विनोदयास्मान्
विमलेन ते वचोमाधुर्येण ।

विमलाक्षः—अयमेव मे विस्मयस्य विषयः, यदिदं श्रुतं पूर्वं, यत् स्त्रियः
विनयभाषिण्यः नयभाषिण्यश्चेति । सुभाषिण्याः भाषणेन
आकृष्टमानसेभ्यः अध्यक्षपादेभ्यः मे विनीतप्रणामाः ।
सा सत्यभाषणव्याजेन कृतमधुरभाषणेन सर्वेषां मनस्सु
स्थानं सम्पादितवती । वयोवृद्धानां अध्यक्षपादानां च
मनोन्मूलकत्वेन, मनसि रूढमूलकत्वेन सुभाषणं
सुभाषिण्या कृतम् । ‘हृदयं मे द्रवीभूतं भवत्या
शीतलाङ्गुलिस्पर्शेन भाषणेन’ इति सा वादयते अध्यक्षम् ।
तस्यां आमग्रं तस्य मनः अधुनापि न बहिरागतम् ।

अध्यक्षः—सत्यमेव—

नपुंसकमिति ज्ञात्वा तां प्रति प्रेषितं मनः ।

तत्तु तत्रैव रमते हताः पाणिनिना वयम् ॥

भो ! भवान् विमलाक्षो वा मलिनाक्षो वा भवतु, सत्यमेतत् शृणोतु,
सावधानम्। विमलं मे मनः तस्यां रमते, अधुनापि तत्रैव ।
तव जननात् प्रागारभ्य मनः तत्रैव रमते। तस्यां मत्प्रियायां
समर्पितमनसे मह्यं अन्या न रोचते। (सोत्कण्ठाः सर्वे
अवहिताः)।

मलिनाक्षः - भो आर्य ! सन्देहास्पदमप्रस्तुतं किमपि वदन्ति खलु?
भवत्प्रियायां सहधर्मचारिण्यां दत्तमनाः इति विवक्षितं वा?

अध्यक्षः - सापि मे प्रिया, किं तु इयं मे अतीव प्रेयसी अन्या ।
बाल्यादारभ्य तां विहाय नासीत् मे निःश्वासः तस्यां मे
विश्वासः, आश्वासश्च ।

मलिनाक्षः - नैव खलु जानामि ते विवक्षितं, ते प्रहेलिकाम्।

अध्यक्षः - वाग्देवी, या विद्यादेवता, सा बाल्यादारभ्य मे परमप्रेयसी,
ततः परं संसारात् मोचयितुं सा 'संसारा' (=पत्नी) मध्ये
मे लग्ना । एवं भूतस्य मे मनः कथं सुभाषिण्या भाषणे भग्नं
स्यात्? (सर्वे हस्तताडनं कुर्वन्ति, विहस्य नृत्यन्ति च)
तस्मिन्नर्थे मया उक्तं 'नपुंसकमिति ज्ञात्वा' इत्यादि ।
मनसः नपुंसकत्वे वाग्देव्यां कथं एवं रमेत? तेनैव मया
उक्तं 'हताः पाणिनिना वयं' इति । (सर्वे पुनः हसन्ति,
नृत्यन्ति, हाहायन्ते च)

विमलाक्षः - अतीव साधु, अत्युत्कृष्टा ते कल्पनानैपुणी ! तद्वत्,
'मोहकारिण्यः स्त्रियः' इति वक्तुं उद्यतोऽस्मि । पश्यन्तु
सर्वे, अस्माकं अध्यक्षवर्योऽपि वयोवृद्धोऽपि
मायारूपबन्धने स्त्रीमोहजाले पतितः । नूनं न्यूनातिन्यूनां
स्त्रीलिङ्गे तस्य मनः रमते किल ! (हसन्ति जनाः) ।

अध्यक्षः - अयि भो ! विमलाक्ष ! ते दृष्टिकोणः न समीचीनः ।

मोहात्मकेषु उन्मत्तदायकेषु पदार्थेषु स्त्री अन्यतमा । न तत् स्त्रीणां दोषः । स्त्रियः अपि पुरुषेषु, वस्त्रेषु, सुवर्णेषु, प्रशंसासु, पुत्रादिषु, अन्येषु च स्वयं मुग्धा भवन्ति । पुरुषा अन्येषु स्थानमानादिषु, धनेषु, रूपैश्वर्यादिषु च मुग्धा भवन्ति ।

विमलाक्षः - तथापि 'कामिनीकाञ्चने' अतीव दोषदायिनी इति वदन्ति खलु । सा कामिनी 'भ्रामयन्ती सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया' राराजते । 'मम माया दुरत्यया' इति सा उररीकरोति च ।

अध्यक्षः - अन्ये कामिनीषु मायाबद्धाश्चेत्, न तु तत् कामिनीनां दोषः । चन्द्रं कलङ्कितमपि दृष्ट्वा विप्रलब्धा शोकाविष्टा स्यात् । प्रेमाविष्टः नितरां कामाविष्टः, शमदमसम्पन्नः योगी शान्तिमानन्दश्च प्राप्नुयात् । न तत्र चन्द्रस्य दोषः स्वल्पोऽपि । तद्वत् चञ्चलं ते मनः कामिनीषु आसक्तं चेत् न तरां तत्र कामिनीदोषः ।

विमलाक्षः - अध्यक्ष महाशयः अतीव सूक्ष्मदृष्ट्या विमर्शनं करोति । किंतु कथमस्माकमनुभवः ? दुर्वासाः विश्वामित्रादयोऽपि स्त्रीमायायां पतिताः अधोगतिं प्रापुः । तदवलम्ब्य वदामि, यद्येवं महात्मनामपि स्थितिश्चेत् सामान्यजनानां का कथा ?

अध्यक्षः - विमलाक्ष ! निर्वचनीये वस्तुनि सन्दर्भावलम्बनेन निर्वक्तव्यम् । रामकृष्णपरमहंसेन 'कामिनीकाञ्चनयोः त्यक्तव्यत्वे' उक्तेऽपि, पुनः स्वयं मातृरूपेण सर्वदा स्त्री

आराधनीया इत्यपि सः उपदिष्टवान् । ‘दृष्ट्वा मा गा
मोहावेशं’ इत्युक्त्वा ‘मातृपञ्चकम्’ रचितवन्तः किल
आदिशङ्करभगवत्पादाः । ‘जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि
गरीयसी’ इति खलु श्रीरामस्योक्तिः । अतः
स्वबन्धमोक्षयोर्विषये कामिनीकाञ्चने मुख्ये ।

विमलाक्षः - तदस्तु भो अध्यक्षपादाः सामान्येन स्त्रीस्वभावः ।
तदनुसारेण जन्यां विपदं विवक्षुः — अस्मि । वदन्ति खलु
‘लोके स्त्री उभयकुलनाशिनी’ इति । पितृकुलस्य
जामातृकुलस्य च नाशिनी इति प्रथा अस्ति ।
प्रमाणमप्यस्ति महाशयाः ! यत् प्रदर्शयामि—

जामातृसम्पत्तिमचिन्तयित्वा
पित्रा तु दत्ता स्वमनोभिलाषात् ।
कुलद्वयं हन्ति मदेन नारी
कूलद्वयं क्षुब्धजला नदीव ॥

अध्यक्षः - विशालाक्ष ! एकेन श्लोकेन तथा वर्ण्यते । किंतु एतन्न प्रमाणं,
साहचर्यनियमाभावात् । न तु कदापि सर्वाः स्त्रियः
कुलनाशिन्यः । उभयकुलपोषिण्यः पित्रोरानन्ददायिन्यः
बह्व्यः स्त्रियः सन्ति किल ।

विमलाक्षः - अध्यक्षपादाः । तत्रैवासाधारणत्वं विशेषविधायकत्वं इति
विवक्षामि । नायं श्लोकः प्रमाणपदवीं प्राप्नोति, अनेके
श्लोकाः स्त्रीप्रशंसात्वेन विराजन्ते विरुद्धतया इत्युच्यते
चेन्न, स्त्रीमायामोहवशात् मुग्धैः स्त्रीलम्पटैः
निर्मितत्वात्तेऽपि श्लोकाः न प्रमाणभूताः ।

अध्यक्षः - पूर्वोक्तश्लोकोऽपि एकेन स्त्रीविरोधिना निर्मितः स्यात् किल !

विमलाक्षः - एवं परस्परविरोधित्वे उभयपक्षबलशालित्वे च अनुभवेन निश्चयं कुर्मः । 'स्त्रियः प्रायः मोहमुपपन्नाः चपलाः लोभवशात् सर्वानपि वञ्चयन्ति, विवाहनिश्चये जाते; ऊढाश्चेदिपि भर्तृपुत्रादीन् विहाय जारेण सह पलायन्ते' इति जनाः वदन्ति । भवतां कः अभिप्रायः ?

अध्यक्षः - अहं अध्यक्षः किल । अभिप्रायं वक्तुं नार्हामि । तथापि वदामि 'पुरुषा एव एवं अधिकतया कुर्वन्ति' इति । कदाचित् एका स्त्री पलायनार्थं निर्बन्धिता स्यात् । दुष्कीर्तिः तावत्सर्वासां समागता ।

विमलाक्षः - प्राणप्रियं दरिद्रं प्रेमभाजनं उपेक्ष्य धनिकं अनुधावन्ति स्त्रियः । तेषां चित्तं निज्ञातुं ब्रह्मापि न शक्तः । ब्रह्मापि स्त्रीपृष्ठतः भ्रमरायितः भ्रमणायितः किल । यथा मे श्लोकः—

अश्वप्लुतं वासवगर्जितञ्च स्त्रीणां च चित्तं पुरुषस्य भाग्यम् ।

अवर्षणं चाप्यतिवर्षणं च देवो न जानाति कुतो मनुष्यः

//

अध्यक्षः - अस्माकं वाङ्मये स्त्रीप्रशंसारूपा बहवः श्लोकाः सन्ति । कदाचित् पुरुषेषु वैराग्यमुत्पादयितुं स्त्रीदोषवर्णना श्लोकाः प्रकाशिताः स्युः । अधिकतया स्त्रियः साधुशीला विनयवत्यश्च सन्ति ।

विमलाक्षः - अस्मिन् वयस्यपि अध्यक्षपादानां स्त्रीपक्षपातित्वं स्पष्टमनेन । कालिदासं गृह्णन् वदामि—

स्त्रीणामशिक्षितपदुत्वममानुषीषु

संदृश्यते किमुत याः प्रतिबोधवत्यः ।

अध्यक्षः - अस्तु तावत् । उदाहरणानि सहस्रशः स्युः । अधुना
कुटुम्बजीवने कथं सा प्रभवतीत्येतत् प्रकृतं तावत्
चिन्तयामः ।

विमलाक्षः - स्त्रीस्वभावनिरूपणेनैव प्रकृतं प्रविशामः । प्रकृतानुकूलं
विचारं कुर्म इति कृत्वा वदामि पुनश्च मे वक्तव्यं बहुवर्तते ।

अध्यक्षः - एतावता संप्रत्यलम् । विश्रान्तिं स्वीकृत्य विमलबुद्ध्या विपुलं
विचारयामः, धन्यवादाः सर्वेभ्यः ।

உ

ஜூலை 2009 பாடமாலா பரீக்ஷைகள்

ஸம்ஸ்க்ருதழ் பாடமாலா பரீக்ஷை 2009, ஜூலை 4—5 தேதிகளில் நடைபெற உள்ளது. இதில் கலந்து கொள்பவர்கள் ஒரு பரீக்ஷைக்கு ரூ. 20/- வீதம் Societyக்கு நேரில் அல்லது மணி ஆர்டர் மூலமாக 20.6.09 க்குள் செலுத்தி பெயரை பதிவு செய்து கொள்ளவும். பரீக்ஷைகள் வரிசைக்ரமமக 1,2,3 என்று எழுதவேண்டும். ஒவ்வொரு பரீக்ஷை தேர்வு பெற்றவர்கள் அடுத்த அடுத்த பரீக்ஷைகளில் கலந்து கொள்ள தக்கவர்கள். மற்ற விவரங்களுக்கு Societyயில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஸம்ஸ்க்ருதழ் எஜுகேஷன் ஸொஸைடி
Old No. 212/13-1, St., Mary's Road,
R.A. Puram, Mandaiveli, Chennai - 600 028
Phone : 24951402, (Near Muktha Kalyana Mandapam)

रागः - साम

तालः - रूपकम्

पल्लवि

वेङ्कटाचलपते पाहि मां
कलियुगवरद -

(वे)

अनुपल्लवि

अम्बुजलोचन अमितवैभव
अमरपूजित अनन्तशयन -

(वे)

चरणम्-१

श्रीनिवास श्रीवत्साङ्कित
वेदघोषित विजयप्रद
पद्मावतीमनोहर पद्मनाभ
योगिमानसविहार गोविन्द ॥

(वे)

चरणम्-२

धनदाधिप धर्मविग्रह
पापमोचक भक्तवत्सल
सामभूषित सागराश्रय
रामलिङ्गमखिगानरसानन्द ॥

(वे)

श्री शङ्करभगवत्पादाचार्य-परम्परागत-मूलाम्नाय सर्वज्ञपीठ श्री
काञ्चीकामकोटि पीठस्य शाखामठं अचिरात् 'स्मरणात्
अरुणाचलम्' इति प्राचीनोक्तिप्रसिद्धे अरुणाचलक्षेत्रे नूतनं निर्मितं
२-७-२००९ तमे दिने कुम्भाभिषेकादि पुण्यसंस्कारैः ऊजिस्वि
निष्पत्स्यते । भक्ता गुर्वनुग्रहं सद्यः सम्पादयन्तु ।

आनन्दमन्दाकिनी ।

(अनुवर्तते)

कृत्वा कालियदन्तशूकदमनं त्वय्यास्थिते ताण्डवं

तस्योत्तब्धसमस्तमस्तकमणिस्तोमे समुत्तस्थुषि ।

येनालम्भि विभातभास्करकरप्रग्भारशोभास्फुर-

द्रत्नाम्भोजयुगद्युतिः प्रतिपदं तत्तेऽङ्घ्रियुग्मं भजे ॥

ஹே கிருஷ்ண பரமாத்மாவே ! நீர் காளிய சர்பத்தை அடக்கியபின், தாண்டவமாடத் தொடங்கியபொழுது, அந்த காளிய சர்பத்தின் நிமிர்ந்த தலைகளின் ரத்னங்கள் மேல் நோக்கி நின்றன. அப்பொழுது அதிகாலை சூர்யனின் முழு கிரணக் கற்றை ஒளியால் மலர்ந்த இரண்டு ரத்னத் தாமரைகளின் ஒளியழகைப் பெற்றன உமது திருவடிகள். அந்த திருவடிகளை சேவிக்கிறேன்.

उत्फुल्लैः परिपीय कर्णपुटकैर्वशीनिनादामृतं

तच्च घ्राणमुदस्य दत्तकवलं प्रोज्झन्न रोमाङ्कुरम् ।

निःस्पन्दैर्नयनैरமन्दமधुरैः श्यामं महस्तावकं

येनोद्देक्षितमम्बुजेक्षण ! भजे तद्रोकदम्बं तव ॥

ஹே தாமரைக் கண்ணனே ! குத்திட்டு விரிந்து நின்ற காதுகளால் உனது புல்லாங்குழல் இசையமுதைப் பருகின பசுக்கள், அத்துடன் வாய் நிரைய எடுத்த புல்லுடன் நாசியை உதறிவிட்டு, மயிர் கூச்ச மெய்தி, நிலைத்து நின்ற அழகிய கண்களால் உமது கருமையழகை நேருக்கு நேராக கண்டுகளித்தன அந்த பசுக்கள். அவற்றை ஸேவிக்கிறேன்.

जम्भारेः स्फुरदायुधस्य भवता दम्भाद्रिविद्रावणं

कृत्वा वामभुजेन सप्तदिवसान् योऽसौ घृतः पर्वतः ।

सोऽस्तु स्निग्धतमालसारघटितस्तम्भैकसंभावित-

प्रासादद्युतिनिन्दकः प्रतिपदं भव्याय गोवर्धनः ॥

துடிக்கும் கையில் வஜ்ராயுதம் தாங்கிய இந்த்ரனுக்கு இருந்த மலைபோன்ற திமிரை அடங்கச் செய்த நீர் தொடர்ந்து ஏழு நாட்கள் கோவர்த்தன மலையை இடது கையால் தாங்கி நின்றீர். அந்த மலை எவ்வளவு அழகியது தெரியுமா? வழுவழப்பான தமால இலைச் சாற்றால் பூசப்பட்ட தூண்களுடையது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பெருமை கொண்ட பெரும் அரண்மலையை விடவும் அழகானது அது. அந்தகைய கோவர்த்தன மலை எங்கள் கேஷமத்தைப் பெருக்கட்டும்!

त्वद्वाहूद्वृत्तपर्वतार्पितदृशः प्रेक्ष्य प्रियायाः स्वल-

द्वासः पीनपयोधरक्षितिधरौ दौःस्तम्भकम्पे तव ।

शैले चञ्चलतां गते व्रजपते ! त्रासाकुले गोकुले

नन्दे मन्दमुखद्युतौ जयति ते मन्दाक्षमन्देक्षणम् ॥

ஹே யாதவர் குலத்தலைவரே! நீர்கை கொண்டு தூக்கி நிறுத்திய கோவர்த்தன மலையையே கூர்ந்து நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் ப்ரியையின் நழுவிய மேல் வஸ்த்ரத்தின் உள்ளே பருத்த மார்பகத்தக் குன்றுகளைக் கண்டுவிட்டீர்! அப்பொழுது உமது கைகளில் நடுக்கம் உண்டாயிற்று. உடனே மலையும் அசையத் தொடங்கியது, கோகுலம் முழுதும் பயந்து கவலை கொண்டது. நந்தனின் முகப் பொலிவு குன்றியது. ஆனால் என்ன ஆச்சர்யம்! உமது முகத்தில் வெட்கம், மேலோங்கி கண் சுருங்க காணக்கிடைத்தது மிக அருமை.

पौगण्डं मदखण्डनं बलभिदः किं ते हरेस्तूयते ?

कौमारं चरितं यतो विजयते व्यामोहनं ब्रह्मणः ।

किं स्तव्यं तव यौवनं त्रिपुरजित् यद्वाणयुद्धे जितः

सम्मोहं गमितास्त्वया यदबला भावेऽपि नेत्रश्रिया ॥

ஹே ஹரே! நீர் பச்சைக் குழந்தை விளையாட்டாக நிகழ்த்திய இந்திரனின் கர்வத்தை மடக்கிய நிகழ்ச்சியைப் போற்றுவதா அல்லது பிரம்ம தேவனை மயக்கிய உமது

குமார நிலையில் நிகழ்த்திய வெற்றிகரமான சம்பவத்தை சித்தரிப்பதா? அல்லது த்ரிபுரம் எரித்த பரமேச்வரனை வில்யுத்தத்தில் வெற்றிக் கொண்ட உமது வாலிப மிடுக்கை வர்ணிப்பதா? அல்லது அதே தருணத்தில் கருத்தளவில் கூட யதுகுலப் பெண்களைக் கண்பார்வையழகால் மயக்கமுறச் செய்த அரிய செயலை ஸ்தோத்ரம் செய்வதா? (இவை எல்லாமே உமது லீலாவிபூதிகள் அல்லவா!) (தொடரும்)

The multiplicity of cause and effect connect with each other is named as कारणमाला. In the Krishnayajurveda, There is a mantra portion where the multiplicity of cause and effect is given due place.

‘अनेन प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन तपः तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा मनीषया मनो मनसा शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिं स्मृत्या स्मारं स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनात्मानं वेदयति तस्मा दन्नं ददन् सर्वाण्ये तानि ददाति’

Here from अन्नम् to विज्ञानं many things are mentioned. Of these, the first is the cause second and the second for the third, and the third for the fourth and so on, that the purport of कारणमाला. The end lies the charm of the figure of the speech in concluding, namely that giving food to one is a very great thing since it is the root cause for one knowledge the Atman.

"THE PROBLEMS IN LIFE"

SWAMI DAYANANDA SARASWATHI

Two Types of Problems

There are two types of problems in life: one is a problem for which the solution lies outside the problem; the other is a problem for which the solution is within the very problem.

The problems of food, clothing, shelter etc. belong to the first category; one has to seek solution outside. Take the problem of hunger. One has to go in for food in order to appease the hunger. Here then solution - food - lies outside the problem - hunger. If you do not have a shelter, you have to get one, since it is not available with you; it is outside you. Therefore you have to seek the solution in an external situation. There are many problems of this kind in our individual life, in our social life, in our national life. These may be called situational problems and they can be solved by planning and effort, taking into account the resources at our disposal.

Now suppose someone gives you a jigsaw puzzle involving four pieces which arranged in a particular manner, form the letter S. Each piece has its own shape, angularity etc., and individually none of them makes any meaning; they become meaningful only when arranged in a given manner. But when you try juggling with these pieces, trying different arrangements, they do not form the letter S. When you are not able to solve the puzzle in spite of repeated attempts, when you are not able to see the pieces falling in their place, you may construe that a piece may be missing. You may feel that the solution lies outside the problem - the four pieces - and that may be a fifth or even a sixth piece is necessary to solve the puzzle. But that is not the case. The four pieces alone are required. This is the second kind of problem where the solution lies within the problem. Solution of this kind of a

problem requires an aapta, an informed or an enlightened person who knows the solution. He has the solution in his head; he can see the letter S within the four pieces even when they are not assembled. The aapta has to tell you that solution is within the problem and that you have to arrange the pieces in a particular manner to arrive at the solution. It is this second kind of problem - where the solution is within the problem - we shall be talking about.

If the solution is contained in the problem and it is still a "problem", the problem is purely due to ignorance. The problem is caused by the ignorance of a fact and therefore we have a problem instead of a fact. The knowledge of the fact alone solves such a problem.

The Problem of Human Sadness

The problem of human sadness is a problem that has the solution within itself. Generally we think that the solution of this problem lies outside because we always manage to find a reason for our sadness, external to ourselves. It seems there is a factor other than myself that causes me sadness and that factor has to be corrected, mended, amended or even destroyed to remove my sadness. A reason for sadness is easily sought and found also. Why are you sad? Because I do not have a job; because I am ill; because I am not married yet; because I am married; because I do not have children; because I have one too many; because someone has not written; because someone has written! The ingenuity of the human mind is able to discover the causes for one's sorrow outside oneself. The conclusion is that sorrow or sadness is a problem for which solution is outside.

Let us examine whether a solution can come from outside.

If your conclusion is that you are sad because you do not have a job, it means that lack of job is the cause for your sadness which should go away totally when you get a job.

The job should be able to make you free from sadness. But when you do get a job you find you have a new problems. But when you do get a job you find you have free from sadness. But when you do get a job you find you have a new problem; the place of work is too far away. You have to spend half your time in travelling; go to the bus - stop, wait for the bus, travel by bus for one hour and again walk to the factory where you work. It would be really nice if you had a house close to the factory. You try for a house and get one right in the colony of the factory workers. But now you discover another problem. The air is totally polluted on account of the smoke the factory chimney. How can anyone stay in a place like that? The old house was definitely better and you return to the old place. So the problem of transportation is back again! You solve one problem and another one crops up in its place. The problem of job, transportation, accommodation are situational problems - or they are situations and not problems. But sadness is not something caused by a situation.

If you think a given situation is a source of sadness, you will find it is also a source of comfort. Mother - in - law is always a source of sorrow but when you want to go to a movie or listen to a Swami, you prefer to leave the child at home and the mother - in -law becomes very handy as a baby - sitter! So even mother - in-law is a source of comfort. Any given thing which you look upon as a problem also offers you advantages and vice versa. There is nothing in the creation that is one - sided. You examine anything or any situation. If you become a Swami there is an advance when you are amidst people; people spare you from question - certain questions at least! But then you are bothered with other kinds of questions: Swamiji, do you see palms? Can you tell me when I will get married? and so on. The other day, I was taken to a famous zoo in Milwaukee in the United States and I heard a youngster saying to another, ""Hay, look

at this new one!" So being a sadhu also has its own advantages and disadvantages. If you get married, there are advantages and some disadvantages too. If you do not get married, there are many advantages but some disadvantages also. Having children gives a sense of fulfilment but bringing them up has its own problem. If you examine any situation, you will find both advantages and disadvantages and so if any situation can cause sadness to you, you can look upon that very situation as a source of comfort too. The one who is comfortable because of situation will also become sad because of situation.

Can Positive Thinking Remove Sadness?

Anything can be looked upon in more than one way. Looking at a rose, one can say, "The rose is beautiful but it has thorns," or "In spite of thorns, rose is beautiful." Both the views are all right because they are based on facts. This brings us to the so called "positive thinking", people talk about these days. It is a way of looking at things. Rose is beautiful, but it has thorns" - this is the complaining way of looking at a rose. "In spite of thorns, rose is beautiful," is a positive way of looking at it. There are many people who propound this positive thinking as a means of overcoming sadness. But this cannot solve the problem of human sadness for good because where there is positive thinking, there must be a fact that makes it a factual positive thinking. If this is so, there is going to be another fact forming the basis for negative thinking.

Take the case of this man who had a very poor self-image. He always looked down upon himself. He had concluded that he had not made his life, that he was a failure. People around him also contributed to making this a firm conclusion and so nobody could really help him out of it. He went to a Swami and told him about his state of mind. The Swami told him, "You positively look at yourself. See what all

things you have. You have a pair of eyes that sees properly, a pair of ears that hears properly, a nose that smells properly. There are so many people who have no eyes; there are many who are deaf; there are noses which do not sense smell. You have all the senses intact, a healthy body and (what should be called) a normal mind. How many people are there who are not privileged to have these? And you have good education, a good parentage. There are so many orphans who do not even know their parents and countless others who have no education at all. And you have a nice family, a job and a house. Really speaking, you are blessed. Why do you have such a low image of yourself? You have so many positive things about yourself. "Told thus by the Swami, the man was really convinced. He admitted, "There is really nothing to complain about. I am very happy now; no more sad. Thank you Swamiji." And he walked out.

As the man was even leaving, he saw someone stopping his Mercedes car on the kerb and coming out. When our man, now equipped with positive thinking, saw this person, he noticed that this man also had a pair of eyes, pair of ears, a nose, a healthy body and all such things that he and plus a Mercedes car! He became sad again! He realised that the other man had everything that he had and a Mercedes car whereas he did not even have a scooter! The positive thinking evaporated! Positive thinking does not work. It is silly. If positive thinking is based on facts, so is negative thinking. It is a fact that one man had the car whereas the other did not have it. The first one had all the advantages of car which the second one did not have. Thus as long as there are facts, negative thinking will always exist along with positive thinking and the conclusion. "I am sad" will ever remain with you because you think that sadness is caused by external world. Positive thinking cannot erase the conclusion, "I am sad".

Can Change in Situation Remove Sadness?

If external world is the cause for your sadness, you cannot get rid of that sadness even if you create a new situation or go to a new place. Let us say you go to heaven which is supposed to be new ideal situation for everyone.

There are different concepts of heaven. According to our scriptures, there is no hunger or thirst in the heaven; nobody is afflicted with hunger or thirst, old age or death in the heaven. So obviously there is no need for food and so there would be no restaurants in heaven! There would be no bhel - puri, no pani - puri, in fact no puri at all! So you cannot get these things there even though you love them. All you have in the heaven is dance and music. You will get bored.

According to a religious sect in the West, the faithful will go to heaven and eternal dinner with God. Now a typical Western dinner starts with soup and so the eternal dinner would also start with soup. But since you must be eternally there on the dinner table, you cannot take even one sip of soup because if the dinner is started, it will end also. So you will have to keep the soup - spoon near your mouth but never even taste the soup ! You will not proceed at all. So you are stuck with soup!

In the heaven also, different residents have different status and therefore they experience different degrees of joy because the status can also give you happiness. Our scriptures give a detailed account of the degree of happiness associated with different statuses. Imagine a young man who is strong, healthy, brave and clear - thinking. He is well brought - up, well educated, leads a life of dharma and so has no conflicts in his mind. He owns the entire earth with all its resources, with no rival to share or to threaten. All these will obviously give him the highest degree of happiness that a human being can ever hope to enjoy. Call it one unit of happiness. Multiply this by one hundred and you get one unit

happiness enjoyed by Deva Gandharvas is a hundred times that of Manusya Gandharvas and so it goes. You keep multiplying by one hundred each time and you can get an estimate of the degree of happiness enjoyed by the pitrs, the Ajana Devan, the Karma Devas (who serve the Devas), the Devas, Indra, Brhaspati, prajapati and Brahma. The idea is that different statuses give different degree of joy and so even in the heaven, you will feel inadequate due to comparison.

Most of our youngsters entertain ambitions of going abroad. First choice is of course U.S.A. Failing that, Canada. If not that, Saudi Arabia, Kuwait, Dubai, Bahrein. If none of these, well, Malaysia, Singapore, Hongkong.... somewhere. That is the vision, the ambition of most of the youngsters - there are exceptions I am sure. Now listen to this. There is this man from Kerala, who is in Kuwait and who has made it. Once when I was in Kuwait, he says, "Swamiji, how if we go? You drive for one hour in any direction and you reach the boundary. Where can we go? You drive for one hour in any direction and you reach the boundary Where can we go?" "Swamiji, we shall goto a place five miles from here," ""What is there?" ""Swamiji, there is a tree there. We can all sit under the tree and have outdoor satsanga for a change. ""Imagine a person coming from Kerala which is one of the most green states, running around for miles in search of one tree! What an ananda, joy there? You can make some money there but you cannot get everything.

Therefore wherever you go, whatever changes you bring about, the situational happiness will always be relative. Every situation has two sides where one side is fine but the other one is not. In fact, all the sotuations, the whole life, is like the Gujarati pickle which is sweet and hot simultaneously! Every situation, like a coin, has two sides. If you have one side, you also have the other, This being the case, there is no way of solving the problem of sadness by any situational change.

शुद्धीकरणं वा पौष्टिकपदार्थानां दूरीकरणं वा ?

एस्. चक्रपाणिः, बेङ्गलूरु

यत्तिलाद्भवति तत्तैलमित्युच्यते । जनाः तमिल् भाषायां “नल्ल एण्णै” इति प्रेम्णा व्यवहरन्ति । “नल्ल” इत्युक्ते शोभनं उत्तममित्याद्यर्थाः । आङ्गलभाषायां तत् “कीन आफ् आयिल्स्” इति आख्यायते । किमर्थमेतच्छोभनं नाम तस्य? अस्माकं पूर्वजैः सम्यक् ज्ञातमासीत् यत् तिलं तैलञ्च अमूल्यगुणयुक्ते इति । अद्य वैज्ञानिकाः गवेषणानन्तरं तद्विषये सहमताः सन्ति । पुरा प्रकृत्या वस्तूनि यथा उपलब्धानि तथैव अस्माभिः स्वीकृतान्यासन् । किन्त्वधुना प्रत्येकं वस्तु यन्त्रशालां (factory) गच्छति । तत्र तस्य “शुद्धीकरणं”, ग्राहका कर्षणहेतोः बहुशः सम्पुटीकरणं च क्रियते । तैलस्य वृत्तमपि तादृशमेव, नान्यत् । पुरा अस्माकं गृहे द्वे तैले एव उपलब्धे - तिलतैलं नारिकेलतैलं च - नान्यनामकं किञ्चित् तैलान्तरम् । अद्य नानाविधानि शुद्धीकृतानि तैलानि सर्वात्र विराजन्ते । तेषां मौलिकवर्णगन्धौ प्रायः अद्यतनीयमहिलाभ्यः नरोचेयाताम् । तदर्थं शुद्धीकृतं तैलं (refined oil) स्वीकुर्वन्ति । तैलस्य शुद्धीकरणक्रियायां अनेके पोषकपदार्थाः नष्टा भवन्ति । कृत्रिम केमिकल् मिश्रणानि योजितानि सन्ति । तस्मात्कारणादेव एतत्तैलं दुःखदं इति हृदयरोगाभिज्ञैः उद्धोषितम् । वस्तुस्थितिमज्ञात्वा वयमपि सङ्कोचं विना तस्य सेवनं त्यजामः । स्वाभाविकं तैलं “नल्ल एण्णै” निरुपद्रवं आसीत् । तस्य सेवनेन कोऽपि दुष्प्रभावो न भवति स्म । अस्माभिर्विस्मृतं यदस्माकं पितामहौ एस्मात्तैलादेव दीर्घायुषौ आरोग्यवन्तौ चा भवताम् इति ।

तैलकर्षणयन्त्रात् (oil mill) प्राप्तस्य स्वाभाविकतैलस्य संरक्षणे तस्य गुणस्य नाशो न दृश्यते । तत् पाकक्रियायां न तु विकृतिमाप्नोति ।

भोजनापचनार्थं (cooking) यदुष्णमावश्यकं, तस्मिन्नुष्णे तस्य पोषकपदार्थाः स्थिरा भवन्ति, कमपि दोषकरं हानिकरं पदार्थं न जनयति । अपि तु रिफैन्ड् आयिल् तावदुष्णं न सहते । तत् तस्मिन्नुष्णे रासायनिकक्रियाद्वारा विभज्य (decompose) हानिकरपदार्थान् उत्पादयति । अत्र भेषजैर्यदुद्घोषितं तत्सत्यमेव रिफैन्ड् आयिल् विषये । तमिल्नाडु प्रदेशस्य दक्षिणप्रान्तेषु मया दृष्टं यत् प्रातःकाले जनाः व्यायामानन्तरं अर्धचषकं यावत् तैलं पिबन्ति । तेन अस्थिसन्धिषु यत्तैलस्नेहत्वं (lubrication) आवश्यकं तत् सहसा प्राप्स्यते । अधुना जनेभ्यः आयुर्वेदौषधयः न रोचन्ते । आधुनिकौषधानां अधिकसेवनात् अस्थिसन्धिषु यत्किञ्चित् तैलस्नेहः वर्तते तदपि शुष्यति । एषा अस्थिसन्धिपीडा पुरा नासीत् । अद्यतनवैद्यानां अभिप्रायस्तु सर्वथा विपरीतमेव । मम ८५ वर्षीय पितामहः गृहाद्गृहं पादाभ्यां गत्वैव श्राद्धकर्मादि कारितवानासीत् । तदा भोजनमेव औषधमासीत् । अधुना असंख्यजनानां जीवने औषधमेव भोजनमिति व्यतीयते ।

पुरा सप्ताहे द्विवारं तैलस्नानमिति आचार आसीत् । शरीरे सर्वत्र सम्यग्लेपनं हस्ताभ्यां सोद्यमं दृढमार्जनं चाक्रियत । एतद्द्वारा नेत्रोदरमस्तिष्काणामुष्णं न्यूनीकृत्य शरीरस्य रक्षणं सुनिश्चितं आसीत् । त्वचः सौकुमार्यं च मृदु अवर्तत । चर्मरोगस्य कोऽपि भीतिः स्वप्नेऽपि नासीत् । तैलस्य दृढमार्जनात् अक्युप्रेषरतुल्यः प्रभावः अनुभूयते । तस्मात् नाडीनां पेशीनां च बलं उत्तेजितमासीत् । एतस्मिन् कम्प्यूटरयुगे तादृशानां सुखकराणां अनुष्ठानानां कुतोऽवकाशः ? सप्ताहे द्विवारं नो चेत् एकवारमवश्यं तैलस्नानं करणीयम् ।

पाश्चात्यकलाचाराक्रमणे वयं स्वस्य कलाचारं त्यक्त्वा पूर्वजैर्दत्तां शिक्षां विस्मृत्य च बहुदूरं अपाचराम । किं भो अस्य परिणामः ? अद्य ४० वर्षीय अपि हृदयरोगेण वा मधुमेहेन वा श्वासकोशरोगेण वा पीडिताः

सन्ति । पुरा जनाः चिराय आरोग्येणावसन् । मम पितामहः कमपि वैद्यं
अदृष्ट्वैव ८६ वर्षपर्यन्तं अरोगः उद्यमी प्रयत्नशाली चासीत् ।

एतया रीत्या अन्येषु पदार्थेषु विषयेष्वपि अस्माकं प्रमादः ।
समुद्रजलाद्भवति अयोडिन्सहितलाभकरपदार्थयुक्तं स्वाभाविकं
लवणम् । तदधुना यन्त्रशालां गत्वा सर्वान् उपर्युक्तान् पदार्थान् त्यक्त्वा
“टेबल् साल्ट्” इति नामधेयं धृत्वा केवलम् साल्ट् भूत्वा च
आपणमागच्छति । तस्य बाह्यलावण्यमेवास्ति, अन्तःसारहीनम् । वयं
ज्योत्स्नावर्णेन मुक्तासदृशेन वर्णेन मोहिताः पोषकपदार्थरहितं हानिकरं
लवणं स्वीकुर्मः । फलस्वरूपेण गायूटरिति योगाङ्गीतिः अभवत् । अधुना
अयोडिन्सहितलवणस्य क्रयणं निषिद्धमेव । एषा व्यापारस्य नीतिः ।
गान्धीमहाशयेन पुनरागत्य लवणसत्याग्रहो नाम प्रत्यूहः कर्तव्य अस्ति ।

इक्षुदण्डरसाद्भवति गुडः । तत्प्रयुक्ताः अनेके स्वास्थ्यलाभाः
सन्ति । आयुर्वेदौषधेषु तस्य स्थानं प्रधानम् । भोजनोपरि गुडस्य
खादनादजीर्णं न स्यात्, उदराम्लात् बाधा न भवेच्च । अधुना
“असिडिट्टि” निवारिका गुडिका उपरि निगिलिता भवति ।
श्वासकोशस्य स्वास्थ्ये गुडस्य महान् भागः । अतः
कार्चक्रनिर्माणयन्त्रशालासु कर्मकरेभ्यः गुडः नियतं निःशुल्कं दीयते ।
गुडं परिष्कृत्य या शर्करा उत्पद्यते तस्यां पुष्टिदायकानि वस्तूनि न वर्तन्ते ।
श्वेतीकरणेन सह गुणा अपि प्रक्षाल्यन्ते । तस्मात्कारणादेव अद्यतनकाले
श्वासरोगाः आस्मा मधुमेहः थैरायुड् किड्नीरोगाश्च अधिकाः ।

केवलं जलस्य विषये चिन्तयतु । रसायनप्रक्रियया शुद्धीकृतं
कूपिजलं यकृतूरोगोत्पादकमिति न जानन्ति । हिरण्मयेन पात्रेण
सत्यस्यापिहितं मुखम् ।

आम्रफलस्य वृत्तं तु इतोऽपि विचित्रम् । मधुमेहरोगिणः
एतद्विषमिति उद्धोषितमद्यतनीयैः वैद्यैः । फलानां राज्ञः ईदृशी दुर्गतिः

வா? प्रायः युष्माभिरज्ञातं यत् आम्रफलस्य त्वचि (mango peel) अनेकानि रासायनिकतत्त्वानि सन्ति, ये केन्सर्ग्मधुमेहादिरोगान् निवारयन्ति । आधुनिकीं नागरिकपद्धतिं अवलम्बमाना वयं प्राचीनं जीवनक्रमं त्यजामः ।

पूर्वजैरुपदिष्टस्य मार्गस्य अनुष्ठानेन रोगो न स्यात् । स्वास्थ्यं च समीचीनं स्यात् । मूलिकापेक्षेण मुखसौन्दर्यं केशवर्धनं च सुलभं स्यात् इति वयं न जानीमः । माध्यमप्रचरणान् अनुगच्छन्तः वयं गतानुगतिकाः न परिमार्थिका बभूविम ।

यत्तु उक्तम् - त्रिमात्रं ओङ्कारं परमात्मानं ध्यायतः परिच्छिन्न ब्रह्मलोक प्राप्तिरूपं फलं न घटने इति - तदपि न । परमात्मध्यायिनः फलं ब्रह्मलोकावाप्तिः, तत्र क्रमेण परमात्मसाक्षात्कारो भवतीति क्रममुक्तितात्पर्येण एव ब्रह्मलोकप्राप्त्युपदेशः इति मन्तव्यम् ।

மூன்று மாத்ரை கொண்ட ப்ரணவமாக பரமாத்மாவை த்யானிப்பவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ப்ரஹ்ம லோகத்தையடைவதான பயன் கூறப்படுவது பொருந்தாது - என்று ஆக்ஷேபம் தெரிவிப்பவருக்கு. 'அது அப்படியில்லை. பரமாத்மான்ம் செய்யவருக்குப் பயன் ப்ரஹ்மலோகத்தையடைவதும், அங்கு முறையாக பரமாத்ம சாக்ஷாத் காரம் ஏற்படும் என்று க்ரம மூக்தியை மனதிற்கொண்டுதான் ப்ரஹ்ம லோகமடைதல் பயன் எனக் கூறப்பட்டது - என்றிவ்வாறு கருத வேண்டும்.

—பூஜ்யஸ்ரீ ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்
குரு ப்ரியா என்ற ப்ரஹ்ம சூத்ர வியாக்யானத்தில்

பக். 112

व्यवहारे उपयोगिनि पदानि ।

வழக்கில் பயன்படுகின்ற சொற்கள்

வீடும், வீட்டு உபகரணங்களும்

गृहं, भवनं, अगारं, मन्दिरम् = வீடு

कुड्यम् = சுவர்

अङ्गणं, प्राङ्गणम् = முற்றம்

देहली = ரேழி

कक्षः = கட்டு, அரை

चतुःशालम् = நாற் கட்டுவீடு

हर्म्यम् = பங்களா

प्रासादः = அரண்மனை

कुट्टिमम् = தரைமேல் தரை

छदिः = கூரை

वलभी = வளை (கூரை சார்த்து அமர்த்தப்படும் இடம்)

अन्तर्गृहम् = பெண்கள் தங்கும் அரை

पूजागृहम् = பூஜை அரை

वितर्दिका = துண்ணை

चन्द्रशाला = மாடியின் முகப்பு

महानसं, पाकशाला = சமையற்கட்டு

अलिन्दः, अपवरकम् = தாழ்வாரம்

अर्गलं, अर्गलिका = தாழ்ப்பாள்

तालिका = பூட்டு

कुञ्चिका = சாவி

चुल्ली = அடுப்பு

अट्टालिका, अट्टः = உப்பரிகை

सस्कृतश्रीः Samskrita Sri

35

JUNE - 2009

கூப: = கிணறு

உத்ச: = நீர் ஊற்று

அராம: உத்யானம் = வீட்டுத் தோட்டம் (பூங்கா)

சாக: = காய்கறி

பாலம் = இளக

பகம் பயாஸிதம் = முற்றியது

நிரஸ்தி, பாலம் = கொட்டை பிடிக்காதது

மஜ் = கொட்டையினுள் பருப்பு

பகம் பல் = பழம்

சலாடூ: = வடு, பிஞ்சு

சிம்பா, சிம்பிகா, சிம்பி = குருத்து

கந்த: மூல் சிபா = கிழங்கு, வேர்

காண்ட:, நாடீ, நால், டண்ட: = தண்டு

வந்தம் = காம்பு

பத்ரம், பரீ, உத: = இலை

தல், கிசலய: = கொழுந்து

புஷ்பம், ப்ரஸ்நம் = பூ

தவக், கோச:, உஜ்ஜி, வல்கல், வல்கம் = தோல்

சுஜ்: சுஜ் = மொட்டு

மஜ்ரீ, குச்ச:, ஸ்தவக:, கபிச: = கொத்து

கோரக:, முகூலம், கலிகா, குஹ்மலம் = பூமொட்டு

உத்புல்லம் = பூமலர்ந்தது

கேசரம், கிஜ்ஜல்கம் = கோது

கிநாடகம் = காய்கறிகளில் நரம்பு

அஹுர: ப்ரோஹ: = முளை குருத்து

पर्व = கணு

कोलं, कटुकं, ऊषणम् = உரைப்புப் பொருள்

अम्लम् = புளிப்புப் பொருள்

लवणम् = உப்புப் பொருள்

मधुरम् = இனிப்பு பொருள்

तिक्तम् = கசப்புப் பொருள்

कषायम् = துவர்ப்பு

कठिनम्, घनम् = கெட்டியானது

सान्द्रम् = த்ரவப் பொருள் கட்டியானது.

विलेपि = ஒட்டுவது

पर्युषितम् = நாளானது - காலவரை தாண்டியது

खाद्यम् = கடித்துச் சாப்பிடக்கூடியது

चर्व्यम् = சவைத்து சாப்பிடக்கூடியது

लेह्यम् = நக்கி உட்கொள்வது

चोष्यम् = உறிஞ்சி உட்கொள்வது

It is about the performing of TANUNAPTRA article. There is the question whether or not the rite should be done, arose and the point 'should be done has not been pronounced expressly but indicated only through the device of UTPREKSHA. Stress is given nicely to what should be done. When one performs Tanunaptra, he comes near the soma, as it wire.

‘अन्तिकमिव खलु वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनप्त्रेण प्रचरन्ति’

The performance of Tanunaptra is equivalent to Somachayana and whoever wants to do Somacharyana, then one should do Tanunaptra.

धातुरूपमाला

தாது	षिधु	खाद्	गद
பொருள்	போதல்	சாப்பிடுதல்	பேசுதல்
लट्	सेधति	खादति	गदति
लङ्	असेधत्	अखादत्	अगदत्
लृट्	सेधिष्यति	खादिष्यति	गदिष्यति
लोट्	सेधतु	खादतु	गदतु
विलि	सेधेत्	खादेत्	गदेत्
कर्मणि	सिध्यते	खाद्यते	गद्यते
णिच्	सेधयति	खादयति	गादयति
सन्	सिसिधिषति	चिखादिषति	जिगदिषति
	सिसेधिषति		
क्त्वा	सिधित्वा, सेधित्वा	खादित्वा	गदित्वा
ल्यप्	प्रतिषिध्य	संखाद्य	निगद्य
तुमुन्	सेधितुम्	खादितुं	गदितुं
क्त	सिद्ध, सेधितः	खादितः	गदितः
क्तवत्	सिद्धवान्,	खादितवान्	गदितवान्
	सेधितवान्		
शतृ-शानच्	सेधन्	खादन्	गदन्
सन्	सिसिधिषन्	चिखादयिषन्	जिगदिषन्
ल्युट्	सेधनम्	खादनं	गदनम्
ण्वुल्	सेधकः	खादकः	गदकः
क्तिन्	सिद्धिः	खादिः	गदिः
घञ्	सेधः	खादः	निगदः
क्तव्य	सेधितव्यम्	खादितव्यम्	गदितव्यम्
ण्यत्	साध्य	खाद्यः	गद्यः, निगाद्यः
अनीय	सेधनीयम्	खादनीय	गदनीयम्
तृच्	सेधयिता	खादिता	गदिता

தாது	அர்ட்	இடி	பிடி
பொருள்	போதல், யாசித்தல்	ஆளுமை பெறுதல்	பழித்தல்
லட்	அர்டிதி	இந்திதி	நிந்திதி
லங்	அர்டித்	இந்தித்	நிந்தித்
லூட்	அர்டிஷிதி	இந்திஷிதி	நிந்திஷிதி
லோட்	அர்டிது	இந்திது	நிந்திது
வி.லி.	அர்டித்	இந்தித்	நிந்தித்
கர்டிணி	அர்டிதி	இந்திதி	நிந்திதி
பித்	அர்டிதி-தி	இந்திதி	நிந்திதி-தி
சந்	அர்டிதிஷிதி	இந்திதிஷிதி	நிந்திதிஷிதி
க்தா	அர்டித்வா	இந்தித்வா	நிந்தித்வா
ல்யப்	அர்டித், ப்ரார்தி	சமிந்தி	விநிந்தி
துமுந்	அர்டிதும்	இந்திதும்	நிந்திதும்
க்த	சமர்டி:ந்யர்டி:வ்யர்டி:	இந்தி:	நிந்தி:
	(கத: ப்ரார்தி:தோ வா)		
க்தவது	அர்டிதிவாந்	இந்திதிவாந்	நிந்திதிவாந்
சதூ-சானத்	அர்டிந்	இந்திந்	நிந்திந்
சந்	அர்டிதிஷிந்	இந்திதிஷிந்	நிந்திதிஷிந்
ல்யூட்	அர்டிநம்	இந்திநம்	நிந்திநம்
ப்லூட்	அர்டி:	இந்தி:	நிந்தி:
கிதிந்	அர்டி:	இந்தி:	நிந்தி:
ப்லூட்	அர்டி:	இந்தி:	நிந்தி:
க்தவ்ய	அர்டிதிவ்யம்	இந்திதிவ்யம்	நிந்திதிவ்யம்
ப்யத்	அர்டி:	இந்தி:	நிந்தி:
அநிநி	அர்டிநிநிநி	இந்திநிநிநி	நிந்திநிநிநி
தூத்	அர்டித்	இந்தித்	நிந்தித்

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில் கற்க எமது பாட நூல்கள்

விலை ரூ.

ஸம்ஸ்கிருதபுரீ பாடமாலா

1—7 பாகங்கள் ஒவ்வொன்றும் 25.00

ஸம்ஸ்கிருத அகராதி

(Dictionar Sanskrit & Tamil)

தமிழ் - ஆங்கிலப் பொருளுடன் 120.00

தாதுமாலா (300 தாதுக்கள்) (முதல் பாகம்) 80.00

சப்தமஞ்ஜரீ 25.00

அவ்யயகோசம் 100.00

க்ருதந்தரூபமாலா Vol. 1 to 5 450.00

பாடமாலா ஆங்கிலம் 1 & 2 25 & 35.00

ஸம்ஸ்கிருதபுரீ வெள்ளிவிழா மலர் 25.00

ஸம்ஸ்கிருதபுரீ மாதப் பத்திரிகை 4.00

ஆண்டு சந்தா 40.00

ஆயுள் சந்தா 400.00

புத்தகம் அனுப்ப தபால் செலவு தனி

விவரமறிந்து முன் பணம் அனுப்பவும்

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,

பழைய எண் 11, புதிய எண் 212/13-1

மந்தைவெளி, சென்னை - 600 028

(மந்தைவெளி முக்தா கல்யாண மண்படத்து அருகில்)

**'Hi- Energy' Silver Zinc
Nickel Cadmium Cells**

UNIQUE FEATURES

High Energy Density * Capability of very High
rate discharge * Long life * Economical *
Extremely Rugged * Wide Range

For further details please contact / write to:

High Energy Batteries (India) Limited

(FORMERLY SIMCO METTERS LTD. BATTERY DIVISION)

MATHUR - 622 515

(PUDUKKOTTAI DISTRICT)

Regd. Office:

Eswin House, Perungudi, Chennai - 600 096

With best Compliments

SRI S.V. PARASURAMAN
(Proprietor)

RAM ENTERPRISES
Mylapore, Chennai - 4

Dealer :

Hindustan Petroleum Corporation Ltd.

Date of Publication : 10th of every month

Registration No. TN / CH (C) / 226 / 09 -- 11 WPP 289 / 09 - 11

Registration with Registrar News Paper of India 30478 / 77
SAMSKRITASRI

With best compliments from :

LITEROOF

(Pioneers in Manufacture of Asphaltic Corrugated &
Plain Roofing Sheets)

NEW TUF-10 SER

(Janatha - Deluxe - Expodel Expo - 10

LITEROOF

IS

(Economical * Flexible * Durable * Weather Proof

* Fire-Resistant

LITEROOF

FOR

*Factories - Theatres * Schools * Housing * Poultry *

Dairy Farms etc.,

LR

LIGHT ROOFINGS LIMITED

'LITEROOF CENTRE' CHENNAI - 600 086.

Ph : 827 07 25/36/57 Telex : 0416567 LR IN

Fax No. 826 25 86

Printed by : Zigma Graphics, 9/1, Sitharappan Street, Triplicane-5
Edited and Published by Sri S. Srinivasa Sarma on behalf of the Samskrit
Education Society (Regd.)
283, T.T.K. Road, Chennai-600018.